

Novice iz domačih krajev

Pretrgana žična železnica. Tovarna lepenske in papirja na Sladkem vrhu ob Muri v bližini St. Ilja ima napeljeno od tovarne preko Sladkega vrha, Selnice ob Muri v St. Ilju na tamošnji železniški kolodvor veliko električno dovlačilno železnico. Po tej železnici dovažata tovarna na Sladki vrh les, premog, celulozo in vse druge surovine, ki jih potrebuje tamošnja tovarna. Iz tovarne pa dovažata po tej dovlačilnici na kolodvor v St. Ilju zopet lepenco in papir. Dovlačilnica je bila celih deset let dobro v obratu. Nedavno pa se je debela železna vrva pretrgala in vozovi so z dovlačilnice štrbunknili v globočino z blagom vred. Ker tovarna nima nobene ceste do St. Ilja in ker ne sme preko Mure po nemškem ozemlju prevažati tovorov, je skoro nastal popoln zastoj tovarne. Tovore so prevažali iz St. Ilja s tovornimi avtomobili po banovinski cesti St. Ilj—Velka, jih tam odložili na nekem križišču, od koder so z veliko težavo po blatni cesti prevažali blago do Mure in od tam s čolni po tovarniškem prekopu do tovarne. Sedaj so žični vod z veliko težavo popravili tako, da dovlačilnica zopet deluje. Tovarna dela na to, da bi se od banovinske ceste zgradila zvezna cesta do tovarne, ker se zna sicer zgoditi, da bi tovarna nekega dne ustavila obrat in bi bilo okoli 200 delavcev brez kruha.

Plin povzročil smrt služkinje. V Mariboru v Kamniški ulici 14 so našli v kuhinji mrtvo 39 letno služkinjo Heleno Letonja. Komisija je ugotovila, da gre za zastrupljenje z gorilnim plinom, ki je uhajal iz plinskega štedilnika. Po neprevидnosti je postavila služkinja metlo ob plinsko pipico, ki se je odprla.

Vojaška patrona povzročila smrtonosno poškodbo. Pri Mali Nedelji je iztaknil posestniški sin Vinko Belšak vojaško patrono in jo je začel piliti. Patrona se je razletela in hudo poškodovala neprevidežna. Belšaka so prepeljali v ptujsko bolnišnico, a mu niso mogli oteti življenja.

60 letna ženska utonila. Pri Sv. Marku niže Ptuj se je podala 60 letna Ivana Bezjak v mlin. Ker je ni bilo nazaj, so jo šli domači iskat. Ob nabrežju Drave so našli jopo pogrešane. Brez dvoma je starejša ženska padla v reko in utonila. Trupla še niso našli.

Pri pregledovanju orožja se obstrleli. Maks Špoljar, 19 letni zidar iz Tekačevega pri Rogiški Slatini, je pregledoval pištolo. Orožje se je nenadoma sprožilo in kroglja je zadela Špoljarja v obraz. Hudo poškodovani se je zatekel v celjsko bolnišnico.

Nesreča kurjaškega pomočnika. V Pečovniku pri Celju je zadela huda nesreča 31 letnega kurjaškega pomočnika Tomaža Kolarja iz Zagrada. Zašel je med dva prevozna vozička, ki sta mu stisnila ter hudo poškodovala prsni koš. Kolarja so prepeljali v celjsko bolnišnico.

Podlegel poškodbam pri padcu iz avtomobila. »Slov. gospodar« je poročal, da je padel hotelski uslužbenec Ivan Koprivc iz Vranskega med vožnjo iz avtomobila. Prepeljali so ga s počeno lobanjo v celjsko bolnišnico, kjer mu niso mogli več pomagati in je umrl.

Pri padcu z motornega kolesa si zlomil nogo. 29 letni učitelj Štefan Švegelj iz Rečice ob Savinji je padel z motornega kolesa in si je zlomil desno nogo.

Smrtno ponesrečil pri trčenju dveh avtomobilov. Zadnji petek popoldne se je zgodila na Moletovem klancu v Radečah pri Zidanem mostu avtomobilska nesreča, ki je zahtevala smrtno žrtev. Na klancu in na ozki cesti je prišlo do trčenja tovornega in osebnega avtomobila, ki sta pripeljala iz nasprotnih smeri. Sunek je bil tako silovit, da se je osebni avto zarinil v tovornega in je dobil v osebnem avtomobilu se vozeči lesni trgovec Dane Zupančič iz Radeč tako hude poškodbe na glavi, da se je zgrudil po sedežu avtomobila in bil mrtev.

Kolesar smrtno ponesrečil. Martin Romih, doma iz Zagorja-Toplic in rudniški uslužbenec, se je peljal s kolesom in mu je na nevarnem trojanskem klancu odpovedala zavora. Padel je s kolesa na glavo, si prebil lobanjo in je kmalu po prevozu v ljubljansko bolnišnico umrl, ne da bi se bil prebudil iz globoke nezavesti. Na spomlad je s istim kolesom smrtno ponesrečila Romihova starejša hčerka, ko se je peljala v bližini Kozinovega klanca.

Huda nesreča delavca v opekarni. Martin Zvir, 34 letni delavec iz Dolnje Lendave, je bil zaposlen v opekarni na Črnučah pri Ljubljani. Na Zvira se je prevrnil kup naložene opeke in ga je hudo poškodoval. Reševalci so prepeljali delavca v ljubljansko bolnišnico.

Pri padcu si nalomil hrbtenico. Na Jesenicah je bil zaposlen na zidarskem odru 31 letni Jožef Koren, doma iz Drežnice pri Kobarižu na Goriškem. Na odru je prestopil tako nesrečno, da je padel z odra in si nalomil hrbtenico. Hudo ponesrečenega so prepeljali v ljubljansko bolnišnico.

Mladega železniškega premikača zadela smrtna nesreča. Na glavnem kolodvoru v

Zoper prehlad in glavobol
vzemite 1-2
ASPIRIN
tablete

Ni drugega zdravila po imenu „Aspirin“, temveč edino-le „Bayer“-jev Aspirin.

Ogl. reg. pod št. 57692 od 22. XII. 1939.

Ljubljani je smrtno ponesrečil 36 letni premikač Jožef Petrovič s Šmartinske ceste. Ponoči je bil zaposlen s premikanjem. Pri tem opravilu se mu je zataknila noga med tračnice in v tem trenutku ga je že podrl vagon. Kolesa so mu odrezala obe nogi pod kolenom. Revez je kmalu po prepeljavi v bolnišnico umrl radi prevelike izgube krvi.

Vsem cenjenim naročnikom, katerim je pošla naročnina, smo danes priložili položišče ter jih prosimo, da takoj poravnajo naročnino, da ne bo treba ustavljati lista. — »Slovenski gospodar« stane za celo leto 32 din, za pol leta 16 din, za četrt leta 9 din.

Uprava.

Zakaj so nekateri večkrat klicani na orožne vaje? Minister za vojsko in mornarico, armadni general Milan Nedič, odgovarja onim, ki se pritožujejo, da so dvakrat ali mogoče celo trikrat klicani na orožne vaje, drugi pa niti enkrat, in te ukrepe pojasnjuje sledeče: Vpoklčci na orožne vaje se ravna po potrebah posameznih enot. Te enote so dobile mnogo novega orožja, s katerim se morajo obvezniki seznaniti, ker bi novo orožje sicer nič

in da bi jih bržkone tudi nikoli ne bi odkrili. Gre za najmanj 100 milijonov ton lahko dostopnega antracita in mehkega premoga. Na mnogih mestih segajo skladi do površja. Novi premogovniki so za Rusijo velikega gospodarskega pomena, ker bodo zvišali nje izvozni presežek.

Vsak človek ima svoje muhe, toda svojevrstne si lahko privoščijo le bogataši. — Tako je milijonar Edvard Laterswood imel 265 dvorcev, ki so bili zelo razkošno opremljeni. Bili so pa prazni, ker je bogataš večino življenja prebil ob morju.

Kokošji svetovni rekord. Iz Okazake na Japonskem poročajo, da je v neki tamkajšnji vzorni perutninski fermi bela leghornka ob koncu novembra izlegla svoje

dvignjene glave, brez najmanjšega znaka strahu. Pričakoval je, da se bo odposlanec Baltičanov tresel, da bo pokleknil pred njim in ga s povzdignjenimi rokami prosil usmiljenja. Kako se je prevaril! Ta mladenič samozavestno stoji pred njim, kakor da ne bi prišel s prošnjo, temveč kot enako močan nasprotnik predlagat in se pogajat. Njegov ponos je bil užaljen in krvoločnež je v sebi sklenil, da bo mladeniču pokazal, kdo je.

»Kaj hočeš od mene? Čemu si prišel?« je ostro zakričal.

»Prišel sem s prošnjo, da bi prizanesel vasi,« je mirno odvrnil Fedor.

»Da bi prizanesel vasi?« se je zlobno zasmel komisar. »Sedaj, ko so vaščani ubili predsednika vaškega sovjeta in enega člana stranke ter uničili žetev? Tvoja prošnja je po vseh teh dogodkih blazna.«

Njegov glas je zvenel trdo ko jeklo. V tem človeku ni bilo niti trohice usmiljenosti. Vsega je prevzela želja po maščevanju. Iz svojega srca je pregnal vsak spomin na mlada leta.

»Vaščani so bili izzvani k upor. Povod so dali delavci, ki so bili prišli iz Jaske, s svojim grobim vedenjem. To je vaščane razjezilo in...«

»Močič!« je zavpil Klavs. »Kmetje nimajo pravice do jeze! Oni morajo molčati in delati. Za zločine, ki so jih storili, se bodo krvavo pokorili.«

Za hip je utihnil, kakor da bi razmišljal o načinu kazni. Potem je pokazal na topove in nadaljeval:

»Ti topovi bodo spremenili vas v prah in pepel. Tebe pa bomo privezali pred cev enega topa in izstrelak bo tvoje ude razpršil po ravnici!«

Fedor je ob teh besedah zbral vse sile, da ne bi vzdrltel. Po hrbtu mu je gomazelo, a ni izdal svojih čustev.

Brata sta bila toliko oddaljena od vojakov, da ti niso mogli slišati mirno izgovorjenih besed. Fedor je to vedel, zaradi tega je polglasno rekel:

»Dobro. Ti boš dal po ravnici razpršiti ude svojega brata, a tvoje granate bodo razdejale tvoj dom ter ubila tvojega očeta in tvojo mater. Začni z delom, da bo prej konec!«

Klavs je prebledel in se zagledal v Fedorjev obraz. Čez čas je zašepetal:

»Moj brat!«

V njegovi notranjosti se je spet vzbudil spomin na preteklost, in sicer z nepremagljivo silo. Ta mladenič je torej njegov brat! To je Fedor in on je voditelj upornikov. Stisnil je pesti in ustnice. Ni smel pokazati čustev, ki so polnila vso njegovo notranjost. Nekaj časa je molčal in zbiral moči, da bi mogel mirno in odločno govoriti. Ko je bil prepričan, da ga glas ne bo izdal, je dejal:

ne koristilo, če bi z njim ne znali ravnati. Radi kočljivih razmer v svetu in radi raznovrstnih potreb po četnih enotah, je moralo tuptam priti do tega, da so bili posamezniki klicani večkrat na vaje. Vzrok, da nekateri ne gredo na orožne vaje, je v tem, ker enote, katerim pripadajo, nimajo novih službenih potreb in zato ti ne pridejo na vrsto. Strogo se pa bo upoštevalo, da bodo vsi državljani in obvezniki vojaške sile v enaki meri in pravično obremenjeni v službi, ki jo domovina terjaja. Nobene izjeme tu ne more biti, je ne bo, niti je ne sme biti. Pri vpoklicih na vaje se upoštevajo izključno le potrebe po varnosti in pripravljenosti naše države in našega naroda. V jugoslovanski vojski ni in ne more biti starešine, ki bi ga pri teh vpoklicih vodili kakršni koli drugi nagibi, čustva ali pa koristi. Zahteve varnosti države so daleč nad zahtevami in potrebami posameznikov. Sijajna in slavna preteklost sinov naše zemlje nas pa uči, kako je treba služiti domovini. Te slavne tradicije še niso izginile v pozabo in je Jugoslavija lahko ponosna na visoko narodno zavednost svojih državljanov.

Povišanje poštnih pristojbin. S 15. majem so se povečale pošne pristojbine pri tiskovinah in to za težo do 50 gramov 50 par (doslej 25 par), za težo od 50 do 100 gramov 1 din in za vsakih nadaljnjih 50 gramov teže 50 par več. Precej so povečane pristojbine za pošne nakaznice. Pristojbina za 100 din znaša 3 din (prej 1.50—2 din), do 500 din 5 din itd. Za pakete v teži do 1 kg se je pristojbina zvišala od 4 na 5 din, do 3 kg od 7 na 9 din, do 5 kg od 8 na 13 din, do 10 kg od 9 na 20 din. Tudi za poslovne papirje in blagovne vzorce so se pristojbine zvišale približno za 0.50—1 din od doslej predpisanih. Niso se pa zvišale pristojbine za pisma in dopisnice, za katere se še vedno plačujejo pristojbine (znamke) po starih predpisih.

Zgradba ceste Bresternica-Sv. Križ-Pesniška dolina. Že nad deset let se gradi nova zidana cestna zveza iz Dravske doline preko Bresternice v smeri proti Sv. Križu in Pesniški dolini. Doslej je zgrajena te ceste okoli 5 km. Cestna proga je dograjena že do začetka občine Sv. Križ pri Šoberskem. Letos ima okrajni cestni odbor mariborski v svojem proračunu odobreno 400.000 din za nadaljevanje te ceste. Žal cestno delo zelo počasi napreduje, ker je treba ob vijugasti bresterniški strugi zgraditi veliko število dragih mostov. Vrsti se most za mostom, ker je treba strugo nevarnega bresterniškega hudournika na mnogih straneh presekat. Posamezni mostovi stanejo po 50.000 do 100.000 din, ker morajo biti zgrajeni z močnim železobetonom. Ako bo tudi banska uprava za to važ-

no cesto na visoki Kozjak prispevala primeren znesek, se računa, da se bo v letošnjem letu zgradilo vsaj tri nove kilometre ceste in se bo ta proga tako pomaknila pod vznožje vrha Sv. Križa na Kozjaku.

Veliko pečino pri Fali ob Dravi razstreljujejo. Na desnem bregu Drave dosedaj ni bilo od Sv. Lovrenca na Pohorju, D. M. v Pušcavi in Fale prav nobene zvezne ceste z Rušami in Mariborom. Ves promet se je mogel vršiti samo preko broda pri Sv. Lovrencu in Fali na levi breg in proti Mariboru. Velika zapreka je bila znana strma pečina pri falski graščini nad Dravo in globoki prepad med pečino in falso graščino. V imenu prebivalstva pohorske kotline pri Sv. Lovrencu in Pušcavi je g. Josip Petrun, šolski upravitelj pri Sv. Lovrencu kot član okrajnega cestnega odbora mariborskega tako dolgo deloval na to, da je okrajni cestni odbor s pomočjo banske uprave začel graditi novo cestno zvezo med Falo in Rušami. Najprvo se je zgradil velik moderen železobetonski most čez nevarno brezdno med graščino in pečino. Samo ta most je stal nad 200.000 din ter je lepa moderna zgradba. Sedaj pa že skoro leto dni podjetje ing. Ferluga razstreljuje veliko pečino nad Dravo in železniškim predorom. To delo je zvezano z izrednimi težavami in nevarnostmi. Pod pečino teče železnica skozi predor. Od pečine do dravske struge je velikansko brezdno, globoko 50 metrov. Delo napreduje tako, da bo ta važna cestna zveza letos upoštevana. Okrajni cestni odbor bo nato s pomočjo banske uprave in zanimancev gradil cesto dalje proti Rušam in je upati, da bo v par letih sposobna tudi za avtomobilski promet naravnost iz Maribora preko Ruš na Sv. Lovrenc na Pohorju.

Dve novi telefonski govorilnici v Slovenskih goricah. Pri Sv. Ani v Slov. goricah in Sv. Benediktu so v nedeljo, 19. maja, slovesno otvorili in izročili prometu dve novi telefonski govorilnici. Poudarjamo, da je bivši poslanec Josip Spindler skupno s tovarišem Žebotom več kot leto dni deloval na to, da se ustanovi ti dve telefonski govorilnici, ki sta za naše obmejne kraje zelo velike važnosti. Najprej jima je uspelo, da se je potegnila telefonska žica iz Maribora na Marijo Snežno. Dosegla sta tudi telefonsko govorilnico v Selnici ob Dravi. Kamnica pri Mariboru in Sv. Rupert v Slov. goricah pa dobita v letošnjem poletju nove pogodbene pošte.

Požari

V Metavi pri št. Petru pri Mariboru je izbruhnil ogenj pri posestniku Marku Klemenčiču. Zgorela sta živinski hlev ter svinjak, zaloga

Zahvala za izplačilo požarne podpore

Hrastje-Mota, Kapela pri Radencih.

Podpisana Matej in Marija Klemenčič, posestnika na Moti, se prav pristrčno zahvaljujeva upravi »Slov. gospodarja« za požarno podporo 1000 din, katero nama je izplačala, ker nama je požar 27. marca 1940 uničil stanovanjsko in gospodarsko poslopje. Zato priporočava domači katoliški list vsaki hiši, kateri priskoči »Slovenski gospodar« v primeru požara tudi na pomoč, seveda, če je naročnica pravočasno plačana.

Nadalje se tem potom zahvaljujeva tudi vsem bližnjim in daljnim gasilskim četam, ki so prihitele s štirimi motorkami reševati, kar se je še rešiti dalo, predvsem sosednje poslopje.

Zahvaljujeva se tudi »Vzajemni zavarovalnici« za točno izplačilo požarne škode ter to domačo zavarovalnico vsem topro priporočava.

Mota dne 12. maja 1940.

Klemenčič Matej in Marija.

krme in razno gospodarsko orodje. Škoda je precejšnja.

V noči je podtaknjen ogenj izbruhnil v Radicelu v župniji Slivnica pri Mariboru v gospodarskem poslopju posestnika Franca Speleca. Domači so trdno spali in niti opazili niso, da gori. Požarna nesreča je zajela tudi hišo, iz katere ni bilo mogoče ničesar rešiti. Škoda znaša 30.000 din.

V Martinjem vrhu pri Železnikih na Gorenjskem je tresčilo med nevihto v gospodarsko poslopje posestnika Jožefa Pintarja. Škode je 100 tisoč din, zavarovalnica pa znaša le 10.000 din.

Graničar obstrelil tihotapca. Na Olšavi nad Črno je zagledal graničar v družbi dalmatinskega krošnjarja 27 letnega tihotapca Lovrenca Šoparja iz Solčave, ko je prihajal z oprtanim nahrbtnikom preko meje iz Nemčije. Graničar je pozval oba na stoj, a sta zbežala nazaj proti nemški meji. Obmejni stražnik je oddal dva strela v zrak, v tretje pa je pomeril in zadel Šoparja skozi nogo nad kolonom, dočim je krošnjar srečno utekel. Obstreljenega so prepeljali v bolnišnico. V njegovem nahrbtniku so odkrili 21 kg saharina, 19 novih vžigalnikov in 800 kamenčkov.

Smrtna žrtev napada. V Studencih pri Mariboru je živel 64 letni upokojeni železničar Ivan Korošec. Znan je bil po Mariboru in okolici kot muzikant na harmoniko in je imel stalnega spremljevalca. Korošca so našli te dni v Mariboru na Ruški cesti v krvi ter nezavestnega. Prepeljan je bil v bolnišnico, kjer mu ni bilo

»Moji bratje so komunistični tovariši, moj oče je sovjetska država, moja mati pa ruska revolucija. Drugih sorodnikov ne poznam. Kar je bilo pred desetletji, je zdavnaj umrlo.«

Fedor se je rahlo nasmehnil in mirno odgovoril:

»Naj bo, kakor želiš! Toda zame boš vedno samo Klavs Andrejev, moj brat!«

Klavs je spet prebledel. Da bi pridobil nekaj časa za pomirjenje notranjosti, ki je vsa vzvalovila ob Fedorjevih besedah, je skočil s konja. Nato je stopil pred brata in ga nekaj časa ogledoval. Medtem sta se v njem borila komunistični komisar in brat. Komisar je za trenutek bil premagan in Klavs je mehko dahnil:

»Ti si torej, Fedor!«

»Da, jaz sem!«

Spet je zavlada molk. Klavs je opazoval črte Fedorjevega obraza in v njih je zasledil nekaj znanega. V nekaj trenutkih se je pred njegovimi očmi razvil film vsega njegovega življenja. Lepe spomine iz mladih let so zakrile grozote, ki jih je bil storil kot priganjač boljševiškega režima. Sklonil je glavo in zamrmral:

»Zakaj si prišel?«

»Ko sem se odločil za ta korak, nisem vedel, da si ti privedel rdeče vojske. A četudi bi bil vedel, bi bil prišel.«

»Fedor, ti si junak!«

»Klavs...«

Komisar se je zdrznil. Odgovoriti je hotel: »Moja kri nima nič skupnega s tvojo!«, toda zavedel se je brezmiselnosti boljševiškega nauka o zanikanju rodbinskih vezi. O, da res ne bi bila iste krvi! Srce mu je velevalo, naj skoči k bratu in ga objame. S silo je zadušil ta glas. On je Klavs Rišin, ljudski komisar v Odesi, član izvršilnega odbora, in ne sme poznati Klavs Andrejeva! Sam bi se preziral, če bi se še dalje udajal mehkim čustvom. Dvignil je glavo in trdo dejal:

»Dobro! Če se prebivalci Balte udajo, jih ne bom dal pobiti.«

Pri zadnjih besedah mu je glas nekoliko vzdrhtel. Da bi zakril slabost svojega srca, je hlinjeno-trdo nadaljeval:

»Ne smemo namreč uničevati delovnih moči, ki so potrebne za obdelovanje zemlje. Ustreljeni pa bodo trije Baltičani, in sicer dva za umor dveh komunistov, eden pa za uničeno žito.«

»Enega od trojice že imaš,« je odvrnil Fedor. »To sem jaz!«

Zadnje besede so se ko bodalo zasadile v Klavsovo srce. A premagal je bol in na videz mirno dejal:

»Dobro, določiti bo treba še ostala dva.«

»Določi ju!«

347. jajce v letu in si »prijorila« tako naslov svetovne prvakinja v tem početju. Računajo, da bo svoj rekord še izboljšala na skupno 362 jajce. Ima pa prav tako na Japonskem rivalinjo, ki je v istem času dala 330 jajce. Seveda ni verjetno, da bi jo mogla ta prehiteti.

Neki škotski lord je zgradil sebi dvorec s 365 okni, za vsak dan v letu enega. Ko je pa prišlo prvo prestopno leto, je poklical zidarje, da so napravili še eno okno. Tako je muhec gledal vsak dan skozi drugo okno v svet.

Baker izvažajo na veliko iz Zedinjenih držav. Kupec so tudi male nevarne države, največ ga gre v sovjetsko Rusijo in na Japonsko. Francija je pred kratkim naročila 25.000 ton bakra.

več pomoči, ker je imel s topim predmetom prebito lobanjo.

Zopet žrtev lahkovernosti. Dve sleparski ciganki sta se pritepli v Murski Soboti k neki lahkoverni in bolehnii ženski. Ženico sta pratenjali, da gre pri njej za začarano obolenje. Pregovorili sta žensko, da jima je izročila v odvrnitve bolezenske coprnije 7800 din v papirju. Ciganki sta zavili denar pred osleparjeno v cunjjo z navodilom, da sme pogledati v ovoj še le ob določenem času. Kakor je že to v navadi pri ciganskih sleparijah, je tudi ta ženska pozneje odkrila v cunji prazen nič. Orožniki pa so izsledili lopovski ciganki v taborišču blizu Cakovca.

Eden glavnih krivcev ponarejevalne družbe prijet. Naš list je že poročal, kako je uspelo mariborski policiji, da je razkrinkala ponarejevalce 500 dinarskih bankovcev v Zagrebu in Radečah pri Zidanem mostu. Aretiranih je bilo tedaj več krivcev, beg je uspel kolovodjema Antonu Grašiču in Francu Majcemu. Slednji je bil zadnje dni prijet. Izdal ga je večkrat kaznovani Jožef Belec iz Gerlovcev pri Križevcih v ljutomerski okolici, ki je ponarejena petstotake razpečeval. Na Beleca je opozoril orožnik trgovec v Savelcih in jim pokazal ponarejeni bankovec, katerega je dobil od Beleca. Prijeti Belec je priznal pod težo dokazov krivdo razpečevalca denarnih potvorb, katere je prejel od 44 letnega Franca Majcena, ki je bil skrit pri posestniku Jakobu Tomaniču v Skorbi pri Ptujju. Pri preiskavi so odkrili orožniki pri Majcemu za 387.000 potvorjenih petstotakov, pač pa niso našli nobenih ponarejevalnih pripomočkov ter priprav. Franc Majcen se je zatekel koj po razkrinkanju ponarejevalske družbe v Skorbo pri Ptujju, kjer je nadaljeval svojo zločinsko delo. Stanoval je v podstrešni sobici pri Tomaniču in svojega skrivališča sploh ni zapuščal. Lastnik hiše mu je sam donášal hrano. Na prostem je še samo Majcenov tovariš Grašič.

Nepobojljiv. Orožnikom je padel v roke 33 letni Anton Skrllec iz Negove, katerega dolžijo peterih vlomov po okolici št. Lenarta v Slov. goricah. Skrllec je bil že 11 krat predkaznovan radi tatvine in vlomov.

Krvav obračun. V Stržancih pri Sv. Lenartu pri Veliki Nedelji živi oženjeni Ivan Bezjak, ki je presedel 3 leta v zaporu. Ko se je vrnil domov, je zvedel o nezvestobi žene. Pred dnevi pe je povabil k sebi 34 letnega mizarskega pomočnika Konrada Roškarja iz Podgore k sebi, da se bosta pobotala radi gorovice v zvezi z njegovo ženo. Možakarja sta na spravo ves dan pila, proti večeru pa sta se sprla. Roškar je slednjič oddal iz pištole proti Bezjaku dva strela. Ena krogla ga je zadela v levo lice pri nosu in

Po pogosti nosečnosti morejo žene z dnevno redno uporabo pol kozarca naravne »Franz-Josefove« grenke vode, zaužite na tešče, z lahkoto doseči izpraznenje črev in urejeno delovanje želodca. »Franz-Josefova« voda je davno preizkušena, najtopleje priporočena in se dobiva povsod.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

Dinar k dinarju tudi v — smeteh. Še bolj kakor pred sedanjo vojno so poživile potlej razne nabiralne akcije starega železa, cunj in drugih odpadkov. Ne le pri nas, tudi v bogati deželi Angliji ima dosti ljudi od tega nabiranja zaslužek. — V londonskem predmestju East Ham je nastala cela industrija za izkoriščanje smeti. Samo v zadnjih 10 letih so zaslužili ljudje, ki se bavijo s tem, skoro devet milijonov v našem denarju. Odkar se je začela vojna, se pa oblasti tudi zanimajo za ta posel. Prebivalcem East Hama nudijo s plakati, listi, predavanji in kinematografskimi predstavami navodila za racionalno izkoriščanje odpadkov. Lani so ljudje nabrali 307 ton steklenic, za katere so prejeli

Vojakom dajmo seboj

poleg drugih reči tudi knjžico

»Moj tovariš«

kjer so stanovski nauki in molitve za vojnike. Cena knjige: rdeča obraza 16 din, zlata obraza 20 din. — Pozor! Vsakemu naročniku knjige »Moj tovariš« dajemo zastonj še knjigo »ZBIRKA DOMOLJUBNIH PESMI«, kjer so zbrane vse naše slovenske narodne pesmi in koračnice. — Knjige pošljemo tudi na naslove vojakov. — Naročila sprejema

Tiskarna sv. Cirila, Maribor - Ptuj

izstopila pri očesu, druga pa mu je preblla laket desne roke ter izstopila na rami. Bezjaka so prepeljali v ptujsko bolnišnico, Roškarja pa so odvedli orožniki v zapor.

Z ubojem zaključeno prežarstvo. V Straži pri Oplotnici v konjiškem okraju je bila gostija, na katero so prišli prežarji. Med temi se je razvil prepil, ki se je spremenil kmalu v pretep, ker so se spoprijeli prežarji iz dveh vasi. V tepežu je udaril Janez Breznik s kolom po glavi Ludvika Goričana. Udarjeni je pozneje pričakal Breznika z ročico in mu je z njo razbil lobanjo. Udarjenega Breznika so našli zjutraj še sicer živega, a se ni več zavedel pred smrtjo.

Posestniku ukradel cigan kobilo. V občini Krka v okraju Litija je pustil posestnik Zajec čez noč nezaklenjen hlev. To priliko je najbrž porabil cigan in mu je odgnal iz lahko dostopnega hleva 3000 din vredno kobilo.

Na pet let obsojen vlomilec. Karel Zlaber od Sv. Jurija v Slov. goricah je vlamjal v družbi dveh v kleti in žitne shrambe. Ob neki priliki je ukradla njegova družba celo polovnjak vina. V Mariboru je bil Zlaber v preteklem tednu obsojen na 5 let ječe, njegova tovariša pa sta bila oproščena.

Obsodba radi uboja brez vzroka. Pred okrožnim sodiščem v Celju je dajal v minulem tednu odgovor za uboj brez vzroka 23 letni posestnikov sin Jože Koren iz Trebič pri Sv. Petru pod Sv. gorami. Letos je omenjeni brez vzroka radi nedolžnega fantovskega vriska s kolom ubil Edvarda Berdnika. Berdnika so prepeljali s prebito lobanjo v bolnišnico v Brežice, kjer je že drugi dan umrl. Koren se je zagovarjal z vinjenostjo in je bil obsojen na 4 leta ječe ter na plačilo bolniških in pogrebnih stroškov za Berdnika.

Kratke tedenske novice

Novi angleški ministrski predsednik Churchill je imel v nedeljo zvečer po radu govor, v katerem je posebno poudaril besede: »Nastopila je ena najbolj usodnih dob v zgodovini Anglije in Francije. Za nami že stoje narodi, ki so izgubili svobodo. Za nas in vse mora priti dan, ko bo svoboda varna. Bolje je poginiti, kakor priti v suženjstvo. Naj se zgodi božja volja!«

Uradnih podatkov o občinskih volitvah v banovini Hrvatski, ki so se vršile zadnje nedelje, še ni bilo 20. maja, ko je bil naš list zaključen. Med vladami Francije in Belgije ter Velike Britanije in Belgije sta bila sklenjena 17. maja finančna sporazuma za skupno financiranje vojnih izdatkov do konca vojne.

Nemčija bo s sodelovanjem Italije in Rusije nadaljevala napore, da se ohrani mir v južnovzhodni Evropi.

Angleži poročajo, da stalno napadajo z letali nemško zaledje ter rušijo cestna in železniška križišča ter važne vojaške zgradbe. Tako poročajo, da so zažgali v Bremenu in Hamburgu velike zaloge bencina.

Nemci poročajo, da so ujeli doslej 110.000 Belgijcev in Francozov. Angležev je samo nekaj tisoč.

Angleški minister za prehrano lord Woolton je izjavil, da je organizacija razdelitve živil v Angliji tako izvedena, da bo poslovala v vsakem primeru, tudi če pride do nemških letalskih napadov na Anglijo.

Nemčija je vrgla v borbo na zapad sedem motoriziranih divizij (vsaka divizija ima 400 oklopnih edinic) in 3500 tankov. Vsaka taka divizija porabi dnevno 2800 ton bencina. Prav tako porabi tudi 7000 letal, ki so jih poslali Nemci tokrat v boj, ogromne količine goriva. Ameriški strokovnjaki so mnenja, da tako draga vojna ne more trajati dolgo.

Znani angleški milijarder lord Nuffield je stavil vladi na razpolago vse svoje letalske tvornice.

Skoro vse nemške radijske postaje ponoči ne delujejo — razen poročil ob določeni uri. To radi tega, da se angleški letalci ne morejo znajti pri njihovih poletih nad Nemčijo. Z zasledovanjem radijskih valov so namreč prihajali nad zaželjene kraje in jih bombardirali. Mesta so zavita v popolno temo.

Največje upanje stavi francoska protitankovska obramba v nove 7,5 cm protitankovske topove, ki imajo največjo probojno moč.

Nemškemu bivšemu cesarju nad 80 letnemu Viljemu, ki živi od prevrata na Holandskem, je postavila nemška vlada po zasedbi Holandske pred dvorcem v Doornu častno stražo.

21 južnoameriških držav je podpisalo spomenico, v kateri se obsoja nemški napad na Holandijo, Belgijo in Luksemburg.

Prebivalstvo Italije znaša po najnovjšem ljudskem štetju od 30. aprila v 98 pokrajinah 44 milijonov 715 tisoč.

Francosko časopisje izhaja sedaj samo na dveh straneh, in to radi lažje poštno odpreme.

Mogočni Jurij

Povest iz domačih hribov

»Ali je za vas tako strašno, če bi morali z menoj v moj dom in me osrečiti?«

»Nič bi ne storila rajši kakor to. Ko bi vas le mogla osrečiti!«

»Vi me morete, vi edina. Brez vas bi se moral sreči odreči — za vedno. Moje srce je vaše.«

»In moje — vaše, vi, ljubi, dobri —!« je reklo dekle in se v solzah smejalo.

Kakor da se je iz sanj zbudila, se je obrnila k materi in je vprašala plašno:

»Kaj pa pravite vi, ljuba mati?«

»Trezika, to je čisto tvoja reč.« je dejala gopa: »jaz bi si ljubšega zeta ne mogla želeti, kakor je gospod doktor. Prepričana sem, da boš srečna z njim.«

»Da, vse bom storil, da bo moja ženkica vsaj nekoliko srečna pri meni.«

Ponudil je dekletu roko čez mizo in ko je ta položila svojo v njegovo, jo je nekaj časa držal, potem se je nagnil na njeno in jo poljubil ter veselo vzkliknil:

»Živijo! Zmaga je naša. Zdaj pa te že smem tikati in te po imenu klicati, kajne, ljuba Trezika?«

Dekle mu je smehljaje prikimalo.

»Seveda me moraš ti tudi tikati,« je nadaljeval, »in me klicati po imenu. Saj menda veš, da sem Janez, čeprav nisem Kranjec; doma so me včasih za Anzeja imeli, zdaj mi pa pravijo Ivan.«

»Ljubi doktor,« je manilo dekle v zadregi, »malo še počakajte! Danes tikanja še ne spravim čez jezik.«

»Tedaj ga kozarec za korajžo zvrni, hahaha!«

Natočil je vse tri kozarce, trčil z žensktama in jima ves židane volje napil:

»Bog nas živi: mene, tebe in še mamico!«

Potem ni odnehal, da sta ga obe začeli tikati. Trezika mu je natočila še nekaj kozarcev in ga silila z vinom, tako da je postal že kar prešeren. Iznemada se je spet zresnil in rekel:

»Zdaj pride glavna reč. Ljuba Trezika, kdaj bo poroka?«

»To moraš ti določiti, Ivan,« mu je odvrnila in zardela.

»Kar od danes na jutri to ne pojde,« se je oglasila mati; »s Treziko se nisva pripravili. Treziki je še treba poštnene bale, da je ne bo treba biti sram.«

»Dobro, tedaj jo odložimo na jesen. Pri meni doma je tudi še marsikaj treba popraviti in urediti, septembra pa imam dobiti večji znesek denarja.«

Nekaj časa so se še po domače menili, potem se je moral zdravnik posloviti. Dama je še rekla: